

TĖVIŠKĖS AIDAI

Nr 14 (2242) 2001 m. liepos mėn. 17 d.

Eina 46-tus metus

Melbourne

Viešpats daug iš mūsų prašo, tačiau daug daugiau mums duoda. Palyginti su ta daugybe, kuria ji mus apdovanoja, mūsų "daug" atrodo labai menkas. Skaitinyje iš Pakartoto Įstatymo knygos girdime įtaigų raginimą grįžti pas Viešpatį ir laikytis jo įstatymo. Tačiau tasai įstatymas, kuris buvo paaiškintas ankstesniuose šios biblinės knygos skyriuose, neatrodė esąs labai paprastas. Bent tokį įspūdį gali susidaryti pirmą kartą skaitantis Pakartoto Įstatymo knygą. Tačiau jos autorius apibendrinamas pavadina jį "įsakymu", arba

ŽODIS NĖRA PER TOLIMAS

"žodžiu", ir teigia, jog jis nėra per sunkus ar per tolimas. Norint šį įsakymą įvykdyti nereikia kopti į dangų ar persikelti anapus jūros. Jis yra visiškai arti kiekvieno žmogaus, "tavo lūpose ir tavo širdyje". Biblinis autorius yra įsitikinęs, kad Viešpats yra artimas žmonėms, kad jis myli juos nemirštančia meile ir parodys, jog įstatymas lengvai įvykdomas. Dievo tauta "žodį" vykdo savaime, jei tik žmonės jį priima. Tai, ko prašo Dievas, atrodo labai mažai, palyginti su ta

daugybe, kurią jis duoda.

Antrajame skaitinyje iš Laiško kolosiečiams galingai išreiškiamas tas pats Dievo principas duoti daugiau ir su pertekliumi. Tas "daugiau" yra Kristus. Himnas apie Kristų, kaip Visatos galvą raiškiai vaizduoja Jėzaus pirmenybę kūrinių atžvilgiu. Žodžiai "danguje ir žemėje" reiškia, kad Kristus yra visos kūrinių centras, pavyzdys ir tikslas.

Dievo "daugiau" reiškia ir tai,

kad Jėzus Kristus įsikūnijo dėl mūsų. Jis yra "mirusiųjų pirmgimis", vadinasi, mes taip pat būsim prikelti iš numirusiųjų. Per jį sutaikinama visa, jo kryžiaus krauju daroma taika. Mūsų nuodėmės atleidžiamos ir mes vėl atvedami pas Tėvą. Apaštalas Paulius nėra linkęs kalbėti apie tą "daug", ko Dievas reikalauja iš mūsų. Jis mieliau kalba apie Dievo "daugiau" būdamas įsitikinęs, jog tai taps "žodžiu mūsų lūpose ir mūsų širdyse" (plg. Įst 30, 14).

Evangelijos skaitinyje dar kartą išskleidžiamas tasai Dievo iš mūsų reikalaujamas "daug". Įstatymo žinovas prašo Jėzaus apibendrintai nusakyti visą Įstatymą. Jis nori kuo trumpesne formuluote išgirsti Įstatymo jam keliamus reikalavimus. Jėzus savo klausimu išprovokuoja patį Įstatymo mokytoją. Šis atsako išskirdamas dvejopą meilės įsakymo turinį: mylėti Dievą visomis turimomis galiomis ir visa savo esybe, taip pat mylėti artimą kaip save. Galėtume sakyti, kad tai lengva ir galime tai padaryti. Tačiau palyginimas apie gerąjį samarietį parodo, kad net geriems žmonėms sunku tai įvykdyti.

Bažnyčia Lietuvoje

Vysk. Rimantas Norvila atleistas iš Kauno kunigų seminarijos rektoriaus pareigų ir toliau eina Kauno arkivyskupo generalvikaro pareigas.

—oooOooo—

Paminėtos kardinolo

V.Sladkevičiaus mirties metinės

Sekminių išvarkarėse, birželio 2-ąją, Kaune paminėtos kardinolo Vincento Sladkevičiaus mirties pirmosios metinės. Ta proga Kauno arkikatedroje aukotos iškilmingos šv. Mišios, atidengta kardinolo V.Sladkevičiaus atminimo lenta ir atidarytas jo vardo memorialinis butas-muziejus.

Ryte vykusioje spaudos konferencijoje Kauno arkivyskupas Sigitas Tamkevičius SJ apžvelgė motyvus, paskatiniusius įsteigti kardinolo V.Sladkevičiaus memorialinį butą-muziejų. Susirinkusiems žurnalistams jis sakė, jog ši mintis gimė iškart po laidotuvių. Tokią idėją labai palaikė prezidentas Valdas Adamkus. Atidarant muziejų norėta pagerbti "didį Bažnyčios vyrą, visai Lietuvai liudijusį savo gilų tikėjimą, atlaidumą, o drauge ir nekompromisišką laikyseną bei ištikimybę krikščioniškosioms vertybėms", - sakė arkivyskupas S.Tamkevičius SJ. Anot jo, šis kardinolo nekompromisiškumas itin aktualus nūdienos visuomenei, neturinčiai aiškių vertybių ir nuostatų. Arkivyskupas S.Tamkevičius SJ žurnalistams priminė planus tame pačiame pastate, kur įkūrė kardinolo V.Sladkevičiaus muziejų, įrengti ir Kauno arkivyskupijos istorijos bei bažnytinio meno ekspozicijas.

Spaudos konferencijoje dalyvavusi kultūros viceministrė Ina Marčiulionytė pasidžiaugė besiplečiančiu Bažnyčios ir Kultūros ministerijos bendradarbiavimu. Viceministrė sakė turinti viltį, kad kardinolo muziejus taps kultūros židiniu, kuriame vyks įvairūs renginiai bei susitikimai.

Arkivyskupas S.Tamkevičius SJ, naudodamasis proga, kad į spaudos konferenciją susirinko nemažai žiniasklaidos darbuotojų, pristatė popiežiaus Jono Pauliaus II laišką Pasaulinės komunikacijos priemonių dienos proga ir atkreipė žurnalistų dėmesį į jo pagrindinę temą - Evangelijos skelbimą globalinės komunikacijos amžiuje. Anot arkivyskupo, Jėzus mus ragino Evangeliją skelbti nuo stogų. Šiandien stogai - antenų, visomis kryptimis perduodančių įvairiausias žinias, brūžynai. Arkivyskupas akino pasirūpinti, kad ir šiandien nuo stogų sklistų Geroji Naujiena.

—oooOooo—

Šiaulių vyskupo pietūs - šimtui varguolių

Sekminių proga Šiaulių vyskupas Eugenijus Bartulis surengė nemokamus pietus 100 pačių vargingiausių miesto žmonių, tam paaudkodmas 400 litų iš savo asmeninių lėšų. Pietūs buvo ruošiami privačioje Genovaitės ir Antano Gedvilų valgykloje-kavinėje "Vandenis". Atsisakydami galimybės bent kiek užsidirbti, prie labdarinių pietų prisidėjo ir valgyklos savininkai. Šioje valgykloje darbo dienomis nemokamai maitinami dvidešimt šv. Mergelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo parapijos vaikų. Pietūs prasidėjo 11 val., tačiau pirmieji valgytojai - jaunos mamos su vaikais, bedarbiai, pensininkai - prie valgyklos durų būriavosi pusvalandžiu anksčiau. Trisdešimtmetė bedarbė našlė, atvedusi papietauti du savo vaikus, sakė nė karto nemačiusi Šiaulių vyskupo, bet esanti įsitikinusi jo gerumu ir buvo nustebinta galimybėje papietauti kartu. Daugelis laukiančiųjų neslėpė kad gyvena iš pašalpų, maitinasi Labdaros centre.

—oooOooo—

Šiaulių vyskupas Eugenijus Bartulis šventė 25-erių kunigystės metų sukaktį

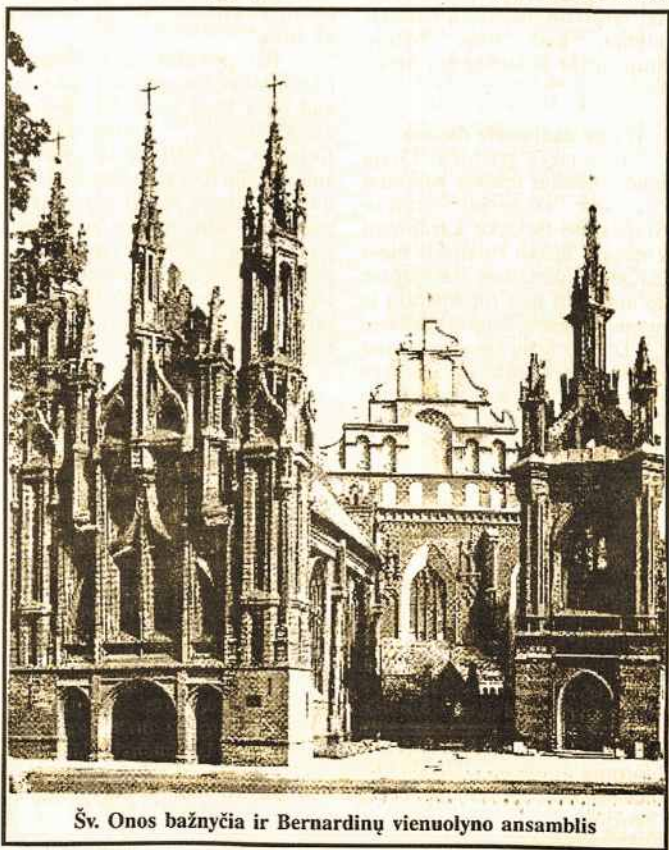
Lietuvos kariuomenės ordinaras, Šiaulių vyskupas Eugenijus Bartulis minėjo 25-erių

kunigystės metų sukaktį. Padėkos šv. Mišias ta proga Gruzdžių šv. Trejybės bažnyčioje Šiaulių ganytojas koncebravo kartu su septyniais savo kurso draugais, tą pačią dieną prieš ketvirtį amžiaus Kauno arkikatedroje įšventintais kunigais. Tarp vyskupo kurso draugų buvo ir Gardino vyskupas A.Kaskiewicz bei buvęs Lietuvos kariuomenės vyriausiasis kapelionas kun. A.Bulota. Gruzdžių klebonas K.Daknevičius, taip pat vyskupo Eugenijaus Bartulio bendramokslis, džiaugėsi, kad šios iškilmės vyksta Gruzdžiuose. Padėkos Mišiose buvo prisiminta, kad 1976 metais Kauno kunigų seminariją baigė 11 kunigų. Vienas iš jų - Petras Bingelis - jau iškeliavęs į amžinuosius Dievo namus, o kiti dešimt kurso draugų (Nukelta į 2-trą psl.)

Palyginimas apie gerąjį samarietį yra labai realistiškas. Jis mums atskleidžia Jėzaus pedagogiką. Įstatymo žinovas užduodamas klausimus, be abejo, žinojo teisingus atsakymus, kurių mokomas kiekvienas žydų vaikas. Jis nori įtraukti Jėzų į begalines kazuistines diskusijas, neturinčias praktinio pagrindo. Jėzus atėjo ne pateikti išganyto apibrėžimų, taip pat ne organizuoti bevaisių diskusijų būrelių. Jis laikosi praktinio pagrindo ir jo užbaigia parabolę: "Eik ir tu taip daryk!" Pakartotas keliose pasakojimo vietose veiksmazodis "daryti" ženklina praktinį krikščioniškosis artimo meilės realizmą.

Parengta pagal A.Brunot, N.Karcher, H.Maly

(Bažnyčios Žinios)

Šv. Onos bažnyčia ir Bernardinų vienuolyno ansamblis

Nematoma jėga kaustė žudikus ir pareigūnus

Alvydas DARGIS
(Tęsinys iš "TA." Nr. 13)

Keistos žinios iš užsienio

1998 metų rugpjūčio 13-ąją vienas Kauno apygardos prokuratūros aukštas pareigūnas, žinomas kaip aistringas kolekcininkas, pareiškė žurnalistams: "Nėra jokių įrodymų, kad V.Beleckas prisidėjęs prie kunigo R.Mikutavičiaus pagrobimo".

Pats V.Stupakovas-Beleckas vos neištrūko laisvėn 1998 metų spalio 13-ąją - Kauno miesto apylinkės teisman atvesdintas dėl kardomojo suėmimo pratęsimo, jis meistriškai suvaidino apkurtusį, traukiamą mėšlungio, šnekėjo apie motinos mirtiną ligą ir puse lūpų prasarė, kad Bažnyčia prisidėjusi prie kunigo R.Mikutavičiaus paslaptingo dingimo, o jis nekaltai turįs už tai atkelti.

Teisėjas Bronius Liatukas nusprendė nepratęsti V.Stupakovo-Belecko suėmimo termino, mat jis darą paklusnaus, nesislapstančio nuo teisėtvarkos pareigūnų piliečio įspūdi.

Vienas Generalinės prokuratūros atsakingas darbuotojas autoriui teigė: jeigu V.Stupakovas-Beleckas būtų ištrūkęs laisvėn rudenį, dar ir šiandien kunigas R.Mikutavičius būtų laikomas paslaptinomis aplinkybėmis išvykusi kartu su savo kolekcija į užsienį. Tačiau Kauno apygardos prokuratūra užprotestavo tokį teisėjo B.Liatuko sprendimą, ir V.Stupakovas-Beleckas arešto terminas buvo pratęstas.

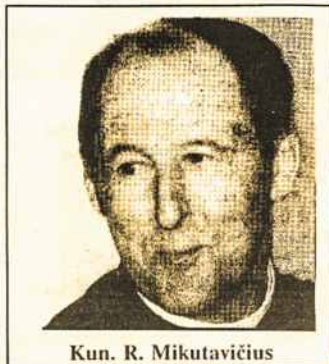
Keistas sutapimas, kad būtent tuo metu didžiausios Rusijos informacinės agentūros - RIA ir "Interfax" - išplatino pranešimus, kad įvairiuose Rusijos miestuose užfiksuota, jog kažkokie asmenys pardavinėja R.Mikutavičiaus kolekcijos vertybes.

Kas galėjo būti suinteresuotas netgi tarptautiniu mastu pateikti įrodymų, kad šioje byloje V.Stupakovas-Beleckas yra nieko dėtas?

Vos ne naujametė dovana

1998 metų gruodžio 13-ąją Kauno apylinkės teismas paskutinį kartą dar mėnesiui pratęsė V.Stupakovo-Belecko kardomąjį suėmimą. Tačiau suimtas buvo labai geros nuotaikos, nesislapstė kaip anksčiau nuo fotoaparātų ir filmavimo kamerų, netgi šmaikštavo.

Dar po kelių savaičių Kauno apygardos prokuroras Gintaras Jasaitis pareiškė, kad yra "rimtų faktų, jog kunigas Ričardas Mikutavičius pastebėtas užsienyje".

Kun. R. Mikutavičius

O kunigo ir jo kolekcijos dingimo bylą tiriantis prokuroras Paulius Jablonskas visiškai rimtai svarstė, kad kunigas R.Mikutavičius, būdamas užsienyje, galėjęs pasidaryti plastinę operaciją, tad dabar reikės baudžiamąją bylą kelti jau ne V.Beleckui, bet... pačiam kunigui R.Mikutavičiui dėl slaptystos!

Manoma, kad Kauno apygardos prokuratūros pareigūnų tvirtinimai apie kunigo R.Mikutavičiaus slaptystą užsienyje ir lešų judėjimus asmeninėje sąskaitoje sietini su aukšto rango Generalinės prokuratūros darbuotojo vizitu laikinojoje sostinėje 1998 metų gruodį. Svečias iš sostinės dar sovietiniais metais buvo susijęs su karinėmis instancijomis.

Kad ir kaip ten būtų, 1999 metų sausio 5-ąją V.Stupakovas-Beleckas buvo paleistas iš Kauno vyriausiojo policijos komisariato areštines. Jį tarnybiniu automobiliu išsivežė kunigo R.Mikutavičiaus ir jo kolekcijos dingimo bylą tiriantis Kauno apygardos prokuratūros organizuotų nusikaltimų ir korupcijos tyrimo skyriaus prokuroras Paulius Jablonskas.

Vėliau savo apylinkės žmonėms V.Stupakovas-Beleckas su ironija pasakojo, kaip gabenamas tik per vieną kvartalą iki Kauno apygardos prokuratūros turėjęs išklaudyti prokuroro jausmingų atspirčių dėl "nepatogumų, patirtų visą pusmetį nekaltai sėdintį už grotų".

Per pokalbį su autoriumi P.Jablonskas kategoriškai paneigė, kad būtų kada nors dėl ko nors atspirčių V.Stupakovas-Belecko. O kelionę tarnybiniu automobiliu tuos kelis šimtus metrų nuo areštines iki prokuratūros paaiškino taip: norėjęs apsaugoti pagrindinį bylos įtariamąjį nuo perdėto žiniasklaidos dėmesio ir dėl tam tikrų bylos tyrimo sumetimų privalėjęs jį atsigabenti į tarnybinių kabinetą.

Susirūpino savo įvaizdžiu

Ką veikė laisvėje, o tiksliau - namų arešte, V.Stupakovas-

Dr. Alfonsas VILIŪNAS

Praejusio šimtmečio pirmoje pusėje pasibaigė Antrasis pasaulinis karas. Šimtmečio pradžioje Europoje susikūrė dvi politinės ideologijos: Rusijoje - komunizmas, Vokietijoje - nacionalsocializmas. Abidvi partijos turėjo ir tebeturi bendrą ideologinį bruožą - jos abi smerkia taip vadinamą Vakarų demokratiją, ideologiškai pagrįstą krikščioniškais religiniais principais, ūkiškai valdomą kapitalistinės sistemos. Komunizmas, nors formaliai nedarė rasinio skirtumo (priešingai, deklaravo socialistinį principą, kad visi žmonės yra gimę lygūs), tačiau praktikoje protegavo slavus, ypač rusus ir žydus. Istoriniai duomenys patvirtina, kad Sovietų Sąjungoje žydai nuo komunizmo pradžios buvo proteguojami. Visuose valdžios organuose aukščiausios pozicijas 80-90% užėmė žydai. Žiūr. "The Rulers of Russia" ("Rusijos valdovai"), Rev. Denis Fahey C.S.S.p., D.D., D. PH., B.A., Professor of Philosophy and Church History. Išleista 1938 m. kovo mėn. Iki šiol išleistos 28 laidos. Aprobuota Romos Katalikų Bažnyčios - Nihil Obstat Imprimi Potest, kas reiškia, kad tame leidinyje nieko nėra prieš Romos katalikų religiją ir, pagal Romos Katalikų Bažnyčią, nėra melo: kas paskelbta - yra tiesa. Dabartinis popiežius iki šiol neatšaukė minėtos aprobacijos. Dabartinė žydų vadovybė, ypač Lietuvoje, skelbia, kad leidinyje minimi asmenys su žydiškom pavardėmis nebuvo žydai, o komunistai. Jie pakeitė pavardes, pvz.: Bronstein - Trotsky, Nakhames - Steckloff, Zederbaum - Martoff ir t.t. (platusis sąrašas pridėtas).

Vokiečių nacionalsocialistinė ideologija darė ir daro skirtumą tarp rasių-tautų. Indogermanai esą

Beleckas? Pirmiausia jis susirūpino savo įvaizdžiu. Atnaujino pažintį su vieno laikraščio korespondente ir tesė derybas dėl interviu, kurias 1998 metų liepos trečiąją "Amūro" kavinėje nutraukė policininkai iš "Aro" būrio.

1999 metų vasario 17-ąją vieno laikraščio pirmajame puslapyje buvo išspausdintas V.Stupakovas-Belecko spalvota fotografija iš asmeninio albumo ir išsamus interviu su juo. Įdėta ir jo buvusios žmonos O.Daujotienės nuotrauka, pabrėžiant, kad įtariamajam draudžiama bendrauti su ja.

Minėtame interviu V.Stupakovas-Beleckas atsainiai atsiliepė apie kunigo R.Mikutavičiaus asmenį, menkino jo kolekcijos vertę ir pabrėžė savo motinos aristokratiškąjį kilmę.

Būtent ši publikacija sukėlė pašaipų juoką V.Stupakovas-Belecko gimtuosiuose Žemuosiuose Sančiuose.

(Bus daugiau)

Bažnyčia Lietuvoje

(Atkelta iš 1-mo psl.)

eina nelengvu kunigystės keliu. "Kartą išgirdę 'sek mane' mes einame atsiliepdami į šį Kristaus kvietimą. Tai graži pašaukimo kelionė, tačiau joje pasitaiko ir nelengvų išbandymų: nepelnytų nuoskaudų, įžeidimų, šmeižto, - sakė ganytojas. - Mums reikia ir

vyraujanti išrinktoji rasė ir turi teisę paskirti valdyti pasaulį. Kitos rasėtautos turi paklusti pasaulio valdovams indogermanams. Viena ypatinga rasė-tauta - žydai turi būti izoliuoti, juos sušaudant arba nuuodijant. Prieš karą ir karto metu 6 mln. žydų ir apie 2 mln. kitų nešvarių tautybių asmenų buvo sunaikinti sušaudant ar nuuodijant. Sovietų Sąjungoje komunistinė doktrina skelbė žmonių lygybę, nedarė jokio skirtumo tarp tautų. Kaip anksčiau minėjau, tai buvo teorija. Naikino tik tuos, kurie priešinosi komunizmui, nežiūrint tautybės ar rasės. Prieš karą ir karo metu Sovietų Sąjungoje buvo sunaikinta tarp 60 ir 100 milijonų žmonių, numarinant badu, supjaustant peiliais, užmušant kietais įrankiais.

Trečioji jėga, demokratinis pasaulis Europoje ir JAV, pagrindu rėmėsi krikščioniškais religiniais principais. Ekonominėje srityje vadovavosi kapitalistine sistema. Tame pasaulyje jokių masinių žudynių nebuvo. Karinės jėgos buvo minimalios. Tvarkant žmonių gyvenimą, visas dėmesys buvo kreipiamas į materialinį gerį.

Prieš pradėdami karą su Vakarais, vokiečiai pasirašė nepuolimo paktą su rusais, atiduodami rusams Rytų Europą, įskaitant Lietuvą. Abu žmogžudžiai - Stalinas ir Hitleris - gerai žinojo, kad atėjus reikiamam momentui, jie to pakto nesilaikys. Prasidėjęs vokiečių - rusų karui 1941 m. Vakarai susijungė su rusais ir žodiškai pripažino Molotovo-Ribentropo paktą. Šito pasizadėjimo - pripažinimo iki šios dienos tebesilaiko. Ir tai yra viena iš pagrindinių priežasčių, kodėl Baltijos valstybės nepriimamos ir nebus priimtos į NATO. Apie tai viešai rašo Amerikos spauda.

Po pergalės laimėtojais pralaimėtojams surengė teismus, paskelbdami pralaimėtojus karo nusikaltėliais ir nubaudė juos mirtimi (ir ją įvykdė). Tik dabar nugalėtojai pradeda prisipažinti, kad jie vykdė karo nusikaltimus, karo metu žudydami moteris, senus vyrus ir vaikus. Amerikoje viešai nagrinėjama buvusio senatoriaus (dabar jis išėjęs į pensiją) veikla. Vietnamo karo metu, kur jis (kaip vyr. Leitenantas) vadovavo amerikiečių daliniui ir davinėjo įsakymus žudyti moteris, senus vyrus ir vaikus. Buvęs eilinis Korėjos kare, puskarininkis Antrajame pasauliniame kare, per televiziją, kad civilių žudymas vyko abiejose pusėse. Puskarininkas teigia, kad karui pasibaigus, Vokietijoje buvo iššaudytas visas kaimas (village - kaimas, miestelis), nes buvo nužudyti du amerikiečių kariai. Jis ir pats jame "žygyje" dalyvavo.

Australijos karys - majoras tvirtina, kad australai Indonezijoje gana dažnai sušaudydavo į nelaisvę patekusius japonų karius.

(Nukelta į 8-tą psl.)

TĖVIŠKĖS AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 9376 7355.

Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation

LEIDŽIA AUSTRALIJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ
FEDERACIJA

Redaktorė Marija Geštaitienė.

Prenumeratos kaina metams Australijoje \$45 dol., Europoje ir Amerikoje paprastai ir oro paštu \$90 Aust. dolerių. Atskiras numeris \$1-50. Skelbimai už skilties vieną cm. \$3. Nuolatiniam skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų ir pasirašytų straipsnių turinį neatsakome. Redakcija korespondencijas trumpina ir taisy savo nuožiūra.

ištvermės malonės, ir tikinčiųjų maldos, kad galėtume būti verti nuodėme apneštos žmogaus sielos restauratoriai".

Padėkos Mišios baigėsi bendra kunigų pasiaukojimo Švč. Mergelės Marijos širdžiai malda. Birželio 24 dieną 25-erių kunigystės metų sukaktį vysk. Eugenijus Bartulis paminės ir Šiaulių katedroje.

Pranešame skaitytojams, kad dėl taip greitai "bėgančių" pasikeitimų Lietuvos politiniame gyvenime, aš (redaktorė) turėsiu kiek pakeisti ir sutrumpinti visokius pranešimus. Šių dienų įvykiai yra labai svarbūs mums visiems. **Bandytime pateikti naujausias žinias chorologine tvarka:**
19.6.01 Paksas nenumato atsistatydinti.

25.6.01 Paulauskas pasiūlė Prezidentui A. Brazausko kandidatūrą į premjero postą.
29.6.01 Prezidentas V. Adamkus pasirašo dekretą, sutinkantį į min. pirm. kandidatūrą A. Brazauską.
7.7.01 A. Brazauskas pristato Prezidentui naujos Vyriausybės narių sąrašą ir jų "portfelius".

Prezidento kalba ir "nauja Vyriausybė" naudotasi "Kauno Diena", surinko M.V. ir M.G.

Apsisprendimą nulėmė pagarba parlamentinei demokratijai ir valstybės stabilumo siekis

Prezidento Valdo Adamkaus kalba, pasakyta vakare per Lietuvos televiziją.

Kartu su Jumis noriu aptarti ir krašto politines permainas ir į jį nulemtą savo sprendimą.

Per pastarąsias dienas buvo sugriauta rinkimuose Lietuvos žmonių daugumos pasitikėjimą gavusi ir mano paramą turėjusi liberalų, socialliberalų, centristų ir modernių krikščionių demokratų koalicija. Kartu buvo prarasta galimybė jau dabar suteikti mūsų šalies politikai naujas kryptis.

Koalicija nesugebėjo pateisinti piliečių duoto mandato, nes ją sudariusios partijos nepajėgė susikurti pasitikėjimo dvasios koalicijos viduje.

Manau, tai esminė priežastis, dėl kurios buvusiai Vyriausybei pritrūko ir reformoms reikalingo ryžto, ir mokėjimo susitarti tarpusavyje, susitarti su visuomene. Deja, nesugebėta atsispirti ir verslo grupių spaudimui. Ne visada įstengta peržengti asmeninių, partinių grupinių interesų ratą dėl aukštesnių valstybės siekių. Taip ir nesupratau, kodėl su tokia skuba abu pagrindiniai koalicijos partneriai nutraukė visos juos siejusius ryšius.

Šiuos ir kitus klausimus turime palikti istorijai. Šiandien svarbu matyti tuos darbus, kuriuos buvusiai Vyriausybei ir Seimo daugumai pavyko nuveikti spartinant Lietuvos žingsnius Europos Sąjungos ir NATO linkui. Dar svarbiau matyti koalicijos kurtus, bet neįgyvendintus ekonominius ir socialinių reformų planus. Daugumą jų tikrai reikės įgyvendinti siekiant Lietuvos žmonių ir valstybės gerovės.

Žlugusios koalicijos patirtis - jos nelengvi laimėjimai, ir apmaudžios klaidos - tai mūsų bendro demokratinio gyvenimo patirtis. Manau, kad ji bus reikšminga ir visuomenei, ir politikams. Kalbu ir apie save. Kalbu ir apie tuos, kurie nerūpestingai prarado valdžios svertus, ir apie tuos, kurie ruošiasi juos perimti.

Šiandien akivaizdu, kad Seime yra susidariusi nauja dauguma. Susikūrė naujas politinis darinys. Tai per šią savaitę vykusias konsultacijas man patvirtino visų pagrindinių Seimo frakcijų vadovai.

Trijų frakcijų - socialdemokratų, socialliberalų ir valstiečių bei naujosios demokratijos - seniūnai man oficialiai pasiūlė pateikti Seimo pritarimui Prezidento Algirdo Brazausko kandidatūrą į Ministro Pirmininko pareigas. Jie užtikrino, kad šią kandidatūrą remia aiški parlamentinė dauguma - 82 Seimo nariai.

Net septynios Seime atstovaujamos dešinėsios ir centro partijos oficialiai į premjero pareigas pasiūlė mažumos kandidatą Eugenijų Gentvilą. Tai dabartinei mūsų demokratijai svarbus politinis veiksmas. Jis rodo, kad iškyla dar vienas lyderis, galintis sutelkti platų dešinės pakraipos partijų spektrą.

Tačiau šiandien šių septynių partijų politinė valia niekaip negali atsverti susikūrusios naujos Seimo daugumos. Juo labiau kad mažumos kandidatų iš savo gretų iškėlusį Liberalų sąjungą šiuo metu nėra tvirta ir vieninga.

Tokia Lietuvos politinio gyvenimo tikrovė. Esu priverstas ją pripažinti. Pripažinti taip pat, kaip po Seimo rinkimų pripažinau tuomet realiai susidariusią liberalų ir socialliberalų sutelktą parlamentinę daugumą.

Taiigi šiandien pasirašiau dekretą - pateikiau Seimo pritarimui Socialdemokratinės koalicijos pirmininko Algirdo Brazausko kandidatūrą į Ministro Pirmininko pareigas.

Apsispręsti nebuvo lengva. Ilgai svarsčiau ir politinius, ir teisinius, ir moralinius vieno bei kito pasirinkimo aspektus. Galutinę mano poziciją lėmė pagarba šalies parlamentinei demokratijai ir siekis užtikrinti politinį valstybės gyvenimo stabilumą. Jis ypač reikalingas šiuo istoriniu laikotarpiu, kai brėžiamas tautos likimas kupinoje įtampo šiuolaikinio pasaulio erdvėje.

Apie tai vakar ilgai kalbėjome ir su kadencija baigusiu Prezidentu. Pokalbyje pabrėžiau, kad dabar mums būtina itin atkakliai siekti strateginių šalies užsienio politikos tikslų - ryžtingai ir sparciai eiti euroatlantinės integracijos kryptimi.

Per artimiausius metus turime atvesti Lietuvą į NATO ir Europos Sąjungą. Šiam tikslui per visą nepriklausomybės dešimtmetį dirbo mūsų politikai, valstybės tarnautojai ir, kas svarbiausia, Lietuvos žmonės.

Euroatlantinis Lietuvos kelias negali būti grindžiamas tik deklaracijomis. Jis reikalauja ir reikalaus esminių krašto vidaus reformų, esminio Lietuvos modernizavimo.

Tad vakar su kandidatu į premjerus išsamiai aptariau ir būtinas ekonomines bei socialines reformas. Kalbėjome, kaip efektyviai ir skaidriai pertvarkyti šalies energetikos ūkį, sudaryti palankesnes sąlygas verslui ir Vakarų investicijoms, kaip sumažinti skurdą ir nedarbą, kaip sustiprinti savivaldą ir sumažinti biurokratiją, kaip atgaivinti Lietuvos kaimą, įgyvendinti pensijų reformą, modernizuoti švietimą, sustiprinti teisėsaugą, apriboti korupciją ir kontrabandą.

Vėl Tėvynė Lietuva pavojuje

Rašo VL. MAČYS

Iki Antro Pasaulinio karo, Lietuva per tokį trumpą laiką atsistojo Europos šalių rate, kaip verta pagarbos ir pasitikėjimo šalis. Mes, jutome, kaip kraštas kyla iš pokarinio skurdo ne pamažu, bet šuoliais. Mokyklos, universitetai, akademijos jau spėjo išleisti visiškai nepriklausomą nuo rusiškos įtakos profesionalų su aiškiu siekiu savo kraštui. Lietuva jau turėjo aukso atsargas, buvo laisva nuo smaugiančių skolų ne tik užsieniui, bet ir savo piliečiams. Turėjo užsienyje gerus pasiuntinybės rūmus, kuriuos net ir dabar rusai neatiduoda... "Diplomatiniai ryšiai su abiem slavais buvo nutraukti ir niekad nepamiršta Malda už Vilnių ir Tėvynę". Antras Pasaulinis karas viską sužlugdė ir Tėvynė atsidūrė vergijoje. Nėra ką kalbėti apie visiems žinomus įvykius ir skausmą dėl kenčiančių tėvynainių nuo slavoazijų okupacijos. 50 metų kova už laisvę buvo labai skaudi. Kiek sąlygos leido, užsienio lietuviai skelbė Pasauliui apie užurpato nekšybes ir teikė visokią paramą vargantiesiems Tėvynėje.

Pagaliau laisvės spindulys lyg

Akivaizdu: ne visais klausimais esame ir turbūt būsime vienminčiai. Tačiau demokratinėje visuomenėje skirtingi požiūriai neturi tapti esmine kliūtimi, trukdancia dirbti kartu žmonių ir valstybės labui.

Mano santykiai su būsima Vyriausybe bus grindžiami ta pačia nuostata, kuria rėmiausi dirbdamas su buvusiomis vyriausybėmis. Remsiu visus valstybės interesus atitinkančius, efektyvius Vyriausybės darbus. Tačiau, jei matysiu, kad kiti interesai keliami aukščiau valstybinių, tikrai nebūsiu pasyvus. Kaip valstybės vadovas jaučiu didžiulę atsakomybę už Lietuvos ateitį ir naudosisi visomis Konstitucijos man suteiktomis galiomis, kad ši ateitis būtų saugi.

Beje, pastebėjau, kad mano išsakyta kritika buvusiems Vyriausybių vadovams ar nepritarimas kai kuriems Seimo sprendimams neretai buvo aiškinami kaip politinių lyderių varžybos ar net savotiškos prezidentinės ambicijos.

Todėl noriu labai tiesiai pasakyti: turiu tik vieną tikslą - man skirtą laiką sąžiningai vykdyti tautos suteiktas, Konstitucijos nustatytas valstybės vadovo pareigas, visomis savo pastangomis siekdamas, kad mūsų valstybė būtų stipri, visuomenė - atvira, o žmonės - laisvi kurtis savo gerovę.

Tikiuosi, kad šis siekis šiandien gali telkti Seimo ir Vyriausybės, visų už valstybės likimą atsakingų politikų pastangas.

SKIRSTOMOS KĖDĖS

Paskirtasis premjeras Algirdas Brazauskas vakar nuo ryto Prezidentūroje, savo, kaip kadenciją baigusio Prezidento darbo kabinete, susitikinėjo su kandidatais į ministerijų vadovus.

ir prablaivino vergų dalį. Sąjūdis buvo tas šviesos spindulys iš kurio prasidėjo Lietuvos tautinis atgimimas. Nežiūrint kur mes bebuvome, krūtinės persipildė džiaugsmu ir viltimi - Lietuva vėl bus laisva! Bet po dešimtmecio politinių audrų (kurių neturėtų būti) Lietuva vėl pavojuje. Komunistai vėl įlindo į Seimą ir Vadovybę. Birželio 25 d. 2001 Seimo pirmininkas (spalva žinoma) oficialiai pasiūlė Prezidentui V. Adamkui skirti į premjerus socialdemokratų (komunistų) lyderį Algirdą Brazauską.

Prezidentas šį pasiūlymą atmetė ir pavadino A. Brazauską antivalstybiniu. Prezidentas abejoja, ar A. Brazauskas sugebės išsilaikyti ilgesnį laiką? Ar jis nebus vienadieninės Vyriausybės vadeiva? Seimo socialdemokratų ir socialliberalų nežiūrint į "panašią spalvą" vienas kitu nelabai pasitiki ir varžybos dėl valdžios "lovio" gali būti naudingos dešiniams.

Skaitant lietuvišką spaudą ir komentatorių pranešimus atrodo - "...mes viską žinom, mes galime viską padaryti, bet trūksta pinigų..." Jei dabartinė padėtis Lietuvoje nebūtų tokia tragiška, tai tas patarimas gal ir išspręstų "piniginę padėtį", bet tragedija yra ne tik piniginė, bet ir pasirinkimas A. Brazausko kėdę į galimą valdžią. Kaip visokie Tėvynės mylėtojai ir stovintys "Tėvynės sargyboje" galėjo prileisti raudonosios prie Tautos valdžios??

Čia nebuvo netikėtas pokštas. XX Lietuvos komunistų suvažiavime A. Brazauskas pareiškė: "Sąjūdžio Vadovybė pasiūlė kardinalias pataisas į veikiančią TSRS konstituciją. Ką reiškia tos pataisos? Tai reiškia, kad būtų konfrontuojama su TSRS. Praktiškai įteisinamas Lietuvos išstojimas arba nevykdymas TSRS įstatymų. Lietuva nėra izoliuota šalė. Mes esame Tarybų Sąjungos sudėtinė dalis" (1988 Tiesa).

Kokia ateitis laukia mūsų Tėvynės? Mes irgi esame Lietuvos vaikai ir turėtume dėti visas pastangas, kad visokie brazauskininkai ar paulauskininkai negalėtų pareikšti: "kad Lietuva yra Tarybų sąjungos dalis" Bet - tos svajonės neišsipildė. 29.6.01, pagal konstitucinius reikalavimus, kad ir su skaudančia širdimi, Prezidentas Valdas Adamkus pasirašė dekretą priimdamas socialdemokratinės koalicijos pasiūlymą priimti A. Brazausko kandidatūrą į ministro pirmininko postą.

Mums, užsienio lietuviams buvo suteiktas neapsakomai didelis moralinis smūgis. Nejaugi vėl Maskva, ir jos ekonominis ir politinis šantažas?? O gal ir leopardai pakeičia savo taškus! Gal ir stebuklas gali įvykti?! Gal?!

Nebūk lengvai nuspėjamas, **Nebūk** lengvai pasiekiamas. **Pasaulis** daug sudėtingesnis negu tu manai, ir tu jame ne pats svarbiausias.

K. Kastaneda

Nauja Vyriausybė: dešimt portfelių ir trys rankinės

Algirdo Brazausko vadovaujamo
dvylikto Lietuvos ministro kabineto
sudarymą lydėjo intriga

Stasys GUDAVIČIUS

Lietuva jau turi dvyliką Vyriausybę. Ji gimė praėjusį ketvirtadienį, kai Prezidentas Valdas Adamkus pasirašė dekretą dėl naujo ministrų kabineto sudėties. Atsižvelgta į paskirtojo Ministro Pirmininko Algirdo Brazausko teikimą skirti naujos Vyriausybės ministrus, nors dėl kai kurių iš jų buvo sunkumų.

Pirmą kartą per vienuolika nepriklausomybės metų vyriausybėje yra net trys moterys.

Pirmaisiai ryte pas Prezidentą V.Adamkų apsilankė paskirtasis premjeras. Jis informavo apie derybų su kandidatais į ministrus eigą.

Po maždaug valandą trukusio pokalbio D.Grybauskaitė sutiko imtis finansų ministrės pareigų. Kartu ji išklė kelias sąlygas - naują Vyriausybę turi vykdyti griežta finansų politiką, laikytis finansinės drausmės, nenukrypti nuo sutarėjų su tarptautinėmis finansų organizacijomis nuostatų, nepriiminėti finansškai nepagrįstų, nors ir populistinių žingsnių.

Tam tikra intriga buvo susijusi ir su naujuoju Kultūros ministerijos vadovu. Mat dar ketvirtadienį būta žinių, jog šias pareigas ir toliau eis Gintautas Kėvišas. Tačiau iki popietės viskas pasikeitė, nes abi valdančiąją daugumą sudarančios partijos - socialdemokratų ir socialliberalų - pareiškė neigiamą nuomonę apie šį kandidatą.

Todėl pradėta ieškoti kitokios išeities. Rastoji apstulbino kai kuriuos kultūros žinovus bei socialdemokratų, mat į kultūros ministres pasiūlyta socialinių reikalų specialistė, Seimo narė Roma Dovydienienė

Ji prisipažino, kad ketvirtadienį popiet gautas A.Brazausko pasiūlymas užimti šias pareigas buvo gana netikėtas.

R.Dovydienienė yra Seimo Socialinių reikalų komiteto narė. Paklausta, ar vadovavimas Kultūros ministerijai nesikerta su jos kuruojama sritimi, jis sakė mananti, kad "ministro postas yra politinis ir, žinant esminius pricipus bei programą, galima bus dirbti".

Naujoji ministrė žadėjo didesnį dėmesį skirti "ne elitinei, o paprastų žmonių, kaimo kultūrai".

Ketvirtadienį pramonininkas Petras Čėsna sutiko tapti ūkio ministru, Seimo socialdemokratas Zigmantas Balčytis - vadovauti Susisiekimo ministerijai, parlamentaras Juozas Bernatoniš - imsis Vidaus reikalų ministerijos vadovo reikalų. Aplinkosaugininkas Arūnas Kundrotas sutiko būti aplinkos ministru, o dabartinis švietimo ir mokslo ministras Algirdas Monkevičius - dirbti tą patį darbą ir naujame kabinete.

Apie tai visi jie pranešė po susitikimų su Prezidentu.

Aplinkosaugos specialistas Arūnas Kundrotas sutiko vadovauti Aplinkos ministerijai. Po susitikimo su Prezidentu A. Kundrotas sakė, kad jį į šį postą pasiūlė šalies vadovas.

Programa išdalyta parlamentarams

Taiči ketvirtadienį pavakare, po susitikimo su paskirtuoju

premjeru A.Brazausku, Prezidentas V.Adamkus pasirašė dekretą numeris 1412 dėl naujos Vyriausybės sudėties.

Zigmantas Balčytis paskirtas susisiekimo ministru, Juozas Bernatoniš - vidaus reikalų ministru, Vilija Blinkėvičiūtė - socialinės apsaugos ir darbo ministre, Petras Čėsna - ūkio ministru.

Vadovauti Sveikatos apsaugos ministerijai pavesta Konstantinui Romualdai Dobrovolskiui, Kultūros ministerijai - Romai Dovydienienei, Finansų ministerijai - Daliai Grybauskaitėi, Žemės ūkio ministerijai - Kęstučiui Kristinaičiui.

Arūnas Kundrotas tapo Aplinkos ministru, Linas Linkevičius - Krašto Apsaugos ministru, Vytautas Markevičius - Teisingumo ministru.

Švietimo ir mokslo ministerijai toliau vadovaus Algirdas Monkevičius, Užsienio reikalų ministerijai - Antanas Valionis.

Pirmadienį šaukiamas neeilinis parlamento posėdis, kuriame bus pateikta vyriausybės programa. Vakare ji jau buvo išdalyta Seimo narims. Ne vėliau kaip per 15 dienų po pateikimo Seimas turi apsvaistyti Vyriausybės programą ir dėl jos balsuoti. Tačiau tikimasi, kad balsavimas įvyks jau ateinančių ketvirtadienį ar penktadienį.

Vyriausybė gauna įgaliojimus veikti, Seimui pritarus Vyriausybės programai ir priešiekus ministrų kabineto nariams.

Penki partijų nariai

Iš keturiolikos naujos Lietuvos Vyriausybės narių, įskaitant A.Brazauską, tik penki yra partiniai. Pats A.Brazauskas, taip pat R.Dovydienienė, Z.Balčytis ir J.Bernatoniš yra Socialdemokratų partijos nariai, o A.Monkevičius priklauso Naujosios sąjungos (socialliberalų) gretoms.

Kauno diena

Palankesnės žinios iš NATO fronto

J.P. KEDYS

(Tęsinys iš praeito nr.)

Pieno produktų importas.

Šiemet per 5 mėnesius pieno ir jo produktų importas buvo 2.21 tūkstančių tonų. Dėl šių skaičių pareigūnai taip pat yra labai patenkinti, nes pernai per tą patį laikotarpį šių produktų buvo importuota net 9 tūkst. tonų!

Kodėl reikalingas mėsos ir pieno gamininių importas?

Šiam tikslui pravedžiau apklausą vartotojų ir patyriau nelauktą atsakymą: importuotų mėsos ir pieno gaminių kainos yra pigesnės! Čia turiu pabrėžti, jog importuoti mėsos ir pieno gaminiai yra daugumoje iš Lenkijos ir Vokietijos. Čia būtina pažymėti, jog dirbančiųjų mėsos ir pieno pramonėje Lenkijoje yra 1 su puse karto atlyginimai didesni, kaip Lietuvoje, gi Vokietijoje net 2 su puse karto didesni. Nežiūrint tai, lenkai ir vokiečiai sugeba pagaminti pigesnes prekes mėsos ir pieno srityse. Su Lenkija yra sudaryta bemuitinės prekybos, tai jai lengviau, bet Vokietija turi mokėti muitą ir 2 su puse karto didesnius atlyginimus darbininkams ir sugeba pagaminti pigiau mėsos ir pieno gaminius. Darant apklausą apie importuotą maistą dar paaiškėjo vienas nelauktas veiksnys. Viena

LIETUVA IR JAUNIMAS

Vincas STANKEVIČIUS,
Ukmergės šaulių kuopos vadas

Ukmergės šaulių vadas, Vincas Stankevičius, apdovanojimo metu kartu su Lietuvos Prezidentu Valdu Adamkumi

Rašydamas Jūsų laikraščiu pirmiausiai labai norėčiau pačius nuoširdžiausius padėkos žodžius skirti "Tėviškės Aidu" redaktorei Marijai Geštautienei. Tai ji suteikė galimybę sulaukti ir skaityti "Tėviškės Aids" ne tik man, bet ir kitiems Ukmergės kuopos šauliams. Skaitydamas Jūsų laikraštį pastebėjau, kad kai kurie dalykai yra kur kas išsamiau ir aktualiau aprašomi nei Lietuvoje vietinės spaudos.

Pavyzdžiui: Alvydo Dargio straipsnyje "Nematoma jėga kaustė žudikus ir pareigūnus", kur pakankamai detalai aprašoma kun. R.Mikutavičiaus tragiška lemtis ir šio nusikaltimo vykdytojų biografijos, kur jų veikla išdėstoma jau nuo mokyklos laikų...

Perskaičiau ir Izoldos Poželaitės-Davis straipsnį "Koks yra

Šaulių skiltis

Lietuvos jaunimas?", išspausdintą 2001.05.09

"T.A."Nr. 9, kur apie Lietuvos jaunimą, jo veiklą rašoma daug palankiau. Šiame straipsnyje labai plačiai aprašomas Lietuvos jaunimas mokyklose, mokinių mokymas užsienio kalbų, konkursų organizavimas ir kita kultūrinė bei patriotinė veikla. Tai labai gerai, tai tiesiog būtina, nes nemokant užsienio kalbų, o ypač anglų kalbos neįmanomas bendravimas Europos ar viso Pasaulio lygyje.

Tačiau aš šiame straipsnyje pasigedau apie Lietuvos jaunimo užklausinę veiklą, jaunimo užimtumą po pamokų arba atostogų laikotarpį.

Straipsnio autorė aplankiusi vidurines mokyklas įvairiuose Lietuvos miestuose negalėjo nepastebėti Lietuvos jaunimo ir užklausinėje veikloje, o gal paprasčiausiai apie tai nebuvo keliamas klausimas.

Aš norėčiau, kad straipsnio autorė supratų mane teisingai, tai ne kažkoks kaltinimas, ar priekaištai. Tai tiesiog aš labai norėčiau dalyvauti pokalbiuose apie Lietuvos jaunimą ir retkarčiais parašyti į "Tėviškės Aids" apie Lietuvoje veikiančią vieną iš pagrindinių visuomeninių patriotinių organizacijų, tai Lietuvos šaulių Sąjungą.

Šiuo metu į Lietuvos šaulių Sąjungą (LŠS) ateina nemažai jaunimo iš vidurinių mokyklų, kurie aktyviai dalyvauja šauliškoje veikloje.

Kaip žinome LŠS buvo Lietuvoje atkurta 1989 m., dar nepaskelbus Lietuvos nepriklausomybės atstatymo. Ukmergės mieste šaulių kuopa atkurta 1990 m. pabaigoje. Tuo laiku į šaulių organizaciją atėjo patriotiškai nusiteikę vyresniojo amžiaus žmonės, jaunimo ateidavo mažai. Šiuo metu vyksta atvirkštinis procesas LŠ sąjungoje. Vyresniojo amžiaus žmonių mažai ateina, tačiau jaunimas šiai organizacijai nėra abejingas. Jų amžius nuo 12 iki 18 metų, tai reiškia, kad visi jaunesni šauliai yra mokyklinio amžiaus ir (Nukelta į 5tą psl.)

Mažeikių Nafta - Williams International pergyvena krizę.

Kai prieš pusantro metų buvo įsteigta Amerikos naftos perdirbimo bendrovė "Williams International", tai jos direktorius pabrėžė "kad tai bus moderniška naftos perdirbimo įmonė". Deja, "Williams International" jokio žymaus kapitalo į naftos perdirbimą neįnešė, įmonė dirbo su didžiuliu nuostoliu. Pažymėtina, kad tuo metu Prancūzijos naftos perdirbimo bendrovė "ELF" taip rimtai domėjosi Mažeikių Naftos bendrove, bet to meto Ministras p-kas G.Vagnorius priėmė "Williams International" pasiūlymą. Perėmimo metu benzinai Lietuvoje buvo apie 2 Lt litras. Po pusantro metų šiuo metu benzino kaina yra 2.60-2.65 Lt., "Williams International" dirba su nuostoliais, kurių didelį dalį turi padengti Lietuvos valdžia, nes ji turi daugiausia akcijų įmonėje. "Williams International" pergyvena krizę, kurios nuostolius dengia Lietuva!

Šaulių kiltis

LIETUVA IR JAUNIMAS

(Atkelta iš 4-to psl.)

Pamūšė

Ukmergės Šaulių Kuopos jaunieji šauliai, po pasižadėjimo, kartu su šauliais veteranais nufotografavo prie kryžiaus Pamūšės kaime (Ukmergės r.)

ateina iš įvairių mokymo įstaigų, tai vidurinių ir profesinių mokyklų moksleiviai.

Ukmergės šaulių kuopoje šiuo metu yra apie šimtas jaunųjų šaulių, tai reiškia, kad jaunimas ne tik aktyviai mokosi pagrindinėse mokyklose, bet ir nori dalyvauti šauliškos veiklos mokymuose ir kituose LŠS rengiamuose renginiuose.

Rašant apie mokyklų užklasinę veiklą, norėčiau paminėti, kad ir mokyklų vadovų požiūris į LŠS veiklą, šiuo metu, gerokai pasikeitė. Esu kviečiamas į vidurines mokyklas pokalbiams, diskusijoms arba į kitokius renginius. Tokių susitikimų metu supažindinu klausytojus su LŠS veikla, atsakau į klausimus, paaiškinu kokios priėmimo į organizaciją taisyklės ir reikalavimai. Toms mokykloms, kurios domisi šauliška veikla visuomet stengiusi padovanoti žurnalą "Trimitas" ir knygą "Lietuvos Šaulių Sąjungos istorija". Na ir po tokių apsilankymų mokyklose visuomet ateina naujų narių.

Naujai atėjusieji kandidatai, kai pasibaigia 3-jų mėnesių bandomasis laikotarpis, organizuojamas iškilmingas jaunojo šaulio pasižadėjimas ir jie tampa jaunaisiais šauliais.

Balandžio mėn., Pamūšės kaime, monsino Alfonso Svarinsko iniciatyva, buvo pastatytas kryžius. Šis kryžius pastatytas Lietuvos partizanų, kilusių iš Tautų parapijos ir žuvusių Pamūšės kaime Igno Zelonkos, Karolio Žižio ir Petro Paulausko atminimui. Dalyvauti šv. Mišiose, Tautų parapijoje, kurias aukojo mons. A. Svarinskas ir kryžiaus šventinimo apeigose nuvyko ir Ukmergės kuopos šauliai. Kartu su šauliais apeigose dalyvavo ir 11 kandidatų į jaunuosius šaulius, kurie prieš šventintą kryžiaus pasižadėjo ir tapo jaunaisiais šauliais. Jų pasižadėjimą Lietuvos Respublikai palaimino mons. A. Svarinskas. Taip Ukmergės šaulių kuopą papildė dar 11-ka jaunųjų šaulių.

Aktyviai dalyvauja šauliškoje veikloje kuopos vado pavaduotojas Juozas Katilius. Jis Babaisko mokykloje sugebėjo sukurti visą jaunųjų šaulių atskirą būrį. Taip pat nemaži būreiliai susikūrė Ukmergės

4-ojoje bei 6-ojoje vid. mokyklose. Nemažai jaunimo ateina ir iš kitų mokyklų.

Ukmergės Šaulių kuopoje 1-ąjį būrį sudaro garbingo amžiaus šauliai veteranai, o 2-ąjį ir 3-ąjį būrius sudaro vien j. šauliai.

Šiuo metu trys j. šauliai, iš Ukmergės kuopos, neatsitraukdami nuo mokslų vid. mokyklose neakivaizdinio būdu, laisvalaikiu ir atostogų metu, mokosi prie Lietuvos Karo akademijos įsteigtoose j. šaulių instruktorių kursuose. Tai Justinas Didas, Andrius Sakalis ir Arūnas Kaselis. Mokosi, kad įgytas žinias, sugrįžę į kuopą, galėtų perduoti mokymų metu savo draugams.

Ukmergės j. šauliai aktyviai dalyvauja LŠS organizuojamuose renginiuose ir sporto šventėse. Š. m. gegužės 12 d. buvo suorganizuota Vilniaus apskrities šaulių rinktinės (Vilniaus AŠR) j. šaulių sporto žaidynės į kurių sudėtį įeina ir Ukmergės Šaulių kuopa. Šiose žaidynėse Ukmergės j. šauliai pasirodė labai gerai ir jų pasiekimai buvo įvertinti diplomais ir prizais. O Birželio 2-3 dienomis vyko Vilniaus mieste visos Lietuvos jaunųjų šaulių 3-osios Sporto Žaidynės.

Tai labai gražus ir labai reikalingas renginys netik LŠ Sąjungai, bet ir visai Lietuvai.

Kaip čia nepasididžiuoti pasiekimais, kai iš visos Lietuvos 10-ties rinktinių, Vilniaus Šaulių rinktinės jaunieji šauliai, į kurios sudėtį įeina ir Ukmergės j. šauliai, užėmė 1-ąją vietą ir "susišlavė" beveik visus pagrindinius prizus ir diplomus.

Šiose Sąjunginėse jaunųjų šaulių sporto žaidynėse dalyvavo keturi j. šauliai iš Ukmergės kuopos, tai Justinas Didas (Virvės traukimo runktis), Nerijus Piliponis (šaudymo runktis) ir Arūnas Stamulis bei Zuzana Sakalytė (kroso runktis).

Tokie renginiai labai reikalingi. Tai ne tik suteikia jaunimui galimybes išbandyti save, įrodyti ko jie verti, bet ir parodyti visuomenei, kad Lietuvos jaunimas ne vien nusikaltėliai, narkomanai ir kitokios negerovės, tai įrodo, kad Lietuva turi ateitį, turi savų patriotų ir tikrai mes vyresnieji galime drąsiai pasakyti, kad Lietuvos ateitimi jie sugebės pasirūpinti ir išsaugoti tautines vertybes.

Australijos Lietuvių Dienos - Kam, Kodėl ir Kokia Kaina?

A.P. ŠIMKUS, *Alga*
ALF pirmininkas

Manau ši antraštė sukels ne vienam nusistebejimui. Tikiuosi perskačius šį mano pasisakymą truputį paaiškės kodėl šie klausimai. 2000 m. ALD įvykusios Sydney praeityje. Spaudoje apie jas skaiteme įvairių aprašymų, kritikų, pagyrų ir t.t. Aš bandysiu neliesti pavienių parengimų meniškos pusės, nes tai jau atlikta už mane geriau nusimanančių. Mano tikslas šio straipsnio yra, kaip tik koncentruotis antraštės klausimais - kam, kodėl ir kokia kaina?

Praėjusios L.D. atsižvelgiant į tuos klausimus pasižymėjo palyginamai menku žiūrovų skaičiumi parengimuose iš Sydney lietuvių visuomenės ir pirmą kartą šių renginių istorijoje atnešė stambius finansinius nuostolius. Šiuos finansinius nuostolius kam nors reikės padengti! Deja, tai atrodo atiteks ALF, nes niekas kitas šios finansinės atsakomybės neprisiims. Štai kodėl mano rūpestis ir keliami klausimai.

Pirmiausia, kodėl ir koku tikslu LD yra ruošiamos? Gal ne vienas šyptelėsitė, nejaugi aš nežinau, apie pusšimtį metų trynėsis bendruomenės veikloje. Galvojau, kad man buvo viskas aišku, bet po praėjusių LD Sydney, bei kai kurių pasisakymų spaudoje man kilo neaiškumų! Kaip aš suprantu LD tikslai bendroje formoje yra:-

- palaikyti gyvastingus lietuviškus kultūrinius ryšius tarp pavienių bendruomenių sudaryti sąlygas pavienėms meninėms kultūrinėms pajėgoms iš įvairių bendruomenių pabendrauti, pasidalinti savo atsiekimais ir t.t.

- duoti progos vietinės bendruomenės nariams pasigėrėti ne vien tik savo vietinėm meninėm pajėgom, bet ir tom kurios veikia ir dirba kitose vietovėse.

- trumpai pademonstruoti mūsų meninį, kultūrinį lietuvišką gyvastingumą patys sau ir kitiems šiame žemyne.

Įvykdyti LD tikslus, yra reikalingas nemažas pasišventimas ir darbas iš meninių vienetų dalyvių ruošiantis praktiškai per visą dviejų metų laikotarpį ir nemažai asmenišku išlaidų. Gi meniniai vadovai ir organizacinis komitetas dirba ir suka galvas, kad pavieniai parengimai būtų, kaip įmanoma įdomesni ir geriau atlikti, sudarydami sau nemažai asmeninių išlaidų. Visa tai bandoma įgyvendinti bendruomenės esamų sąlygų šešelyje. Finansinė sėkmė ar nesėkmė labiausiai priklauso nuo atsilankančių žiūrovų skaičiaus į parengimus, tačiau didelės įtakos turi ir pavienių parengimų organizacinės išlaidos. Tai ne naujiena. Grįžtu prie praėjusių LD Sydney rezultatų. Kaip jau minėjau, įsidėmėtini keli bendri aspektai:-

- stebėtina maži skaičiai žiūrovų parengimuose iš Sydney lietuviškosios visuomenės.

- stambios išlaidos kai kuriems parengimams

- stoka pašalinių paramų, paprastu ar reklaminiumi

- pirmą kartą šių parengimų istorijoje finansiniai nuostoliai yra nepaprasto dydžio.

Žvilgtelėjus į praeities LD apyskaitas, pastebima paramos iš valstybinių įstaigų, bei Talkos kooperatyvo. Talka savo paramas skirdavo reklaminiais sumetimais, jos reklamos matėsi įvairiose vietose. Kyla klausimas, kodėl nesimatė tokių paramų šių LD apyskaitoje? Atsižvelgiant į visą tai, pateikiu keletą pastabų apie pavienius parengimus.

LD Atidarymo Mišios

Nors tai ir neturi tiesioginio ryšio su finansiniais rezultatais, bet tai atsispindi visų LD bendras rezultatas. Mišios buvo koncelebruojamos trijų lietuvių kunigų ir dalyvių pasveikino vietinės parapijos klebonas, kuris aptarnauja Sydney lietuvius katalikus. Mišių metu gana įspūdingai giedojo Sydney lietuvių choras "Daina". Mišios yra religinės apeigos, tačiau jų iškilmingumas priklauso nuo dalyvių skaičiaus bei kaip tie dalyviai jose reprezentuojasi. Deja šios Mišiose negalėjo pasigirti skaičiais. Jeigu ne melbourniškiei ir geelongiškiei, tai dalyvių skaičiai tikrai labai lūdnai atrodytų. Adelaiddiški autobusas dar nebuvo atvykęs. Kyla klausimas, kur buvo Sydney lietuviška visuomenė? Taip pat kelia nusivylimą lietuviško sportuojančio jaunimo skaičiai šiose Mišiose. Jų vos užteko klubų vėliavnešiams bei palydovams, o kur kiti?

Manau, kad labai teisingai pastebėta "Mūsų Pastogė" Nr. 17 (2729) balandžio 30 d. Redaktorės Skiltyje, jog ne vienas svarbesnis iškilmingas įvykis ar tai čia Australijoje, ar Lietuvoje ir daugelyje pasaulio šalių neapsieina be religinių apeigų. Jos sukelia pakilumo, rimtumo, bei gilumo, kad ir nelabai tikintis, bet vis dėl to pasijunta dvasingiau ir pakyla virš kasdienybės. Neabejoju tuo!

Man, kaip buvusiam sportininkui tikrai kelia nusivylimą, kad šių dienų sporto vadovai neistengia suorganizuoti sportininkų, kad jie pavyzdinai po savo klubo vėliava dalyvautų atidarymo Mišiose bei kituose paraduose. Be abejo ne vienas vadovas pasakys, kad dabar yra kitokie laikai ir kitoks jaunimas negu praeityje. Sutinku, deja negaliu sutikti, kad su atitinkamu vadovavimu, gal būtų pareikalavusių didesnių pastangų tai nebūtų galima įgyvendinti. Neabejoju, kad tai atneštų didesnio pasitenkinimo ne tik publikai, vadovams, bet ir patiems sportininkams. Truputis drausmės bei įdiegimas pareigos jausmo nieko neatbaudo, manau atvirkščiai patraukia ir duoda didesnio pasitenkinimo visiem. Man sukėlė nuostabą ir nusivylimą Sydney lietuviškoji visuomenė dėl tokio menko dalyvavimo parengimuose. Tai ko mes galime tikėtis iš jaunimo?

LD Atidarymas

Manau buvo geras, tinkamoje vietoje ir patalpoje. Apie jį jau buvo rašyta mūsų spaudoje. Programa yra rengėjų reikalas. Manau trumpai galima apibūdinti senu lietuvišku posakiu "trumpai drūtai", duodant pasididžiavimą esant lietuviui. Deja, Sydney lietuviškos visuomenės dalyvavimas nebuvo pakankamai skaitlingas.

(Bus daugiau)

Gedulo ir Vilties Dienos Minėjimas Melbourne

Rašo Marytė ŠIDLIAUSKIENĖ

Birželio 14-15 dienos kiekvienam lietuviui primena siaubingą prieš 60 metų įvykusią nekaltų Lietuvos inteligentijos ir darbščiųjų tautos ūkininkų masinis trėmimas į Sibirą - jo taigas, tundras, anglies kasykla ir t.t. Kur jųjų laukė badas, šaltis, nemigas, sunkios sunkaus darbo sąlygos, nuolatos mirties giltinė lydinti siaubo apimtus žmones į nežinomą rytojų. Bet tas nepalaužė jų tikėjimo ir meilės Dievui, neišdildė iš jųjų širdžių ilgesio Tėvynei bei išlikti gyviems ir grįšti vėl į savo gimtus namus ir pajusti laisvos Lietuvos žemę po savo kojomis.

Trėmimai - tai tik viena išdaugelio grandžių sovietinėje žmonių naikimo grandinėje, labai skaudžiai palietusi ir mūsų tautą. Baisi ilga kelionė be bilieto atgal tragiško likimo priežastis. Tačiau už ką, kodėl trėmė - niekas nieko nepaaiškino. Sovietiniai ideologai teigė, kad teroras vykdomas kilniu tikslu jog išauš gražus komunistinis rytojus.

Žmonės bus sotūs, laisvi ir t.t. Koks bausis melas! Ištrėmimas iš Tėvynės iš savo gimtųjų namų žmogui kuris prie jos prisirišęs, yra lygus mirčiai. Bet bolševikų saugumo organams toks klausymas nekilo.

Mažai pasaulyje yra tautų patyrusių skaudžią vergiją ir tokią ilgą ir slogią svetimųjų priepaūdą kaip lietuviai. Lietuva yra kankinių šalis Europoje.

Melbourn lietuviai Gedulo ir Vilties dienos minėjimą pradėjo šv. Mišiomis, šv. Marijos Jūrų Žvaigždės bažnyčioje, kurias atnašavo Melbourn liet. Parapijos klebonas kun. Egidijus Arnašius, pasakydamas nuostabiai gražų ir įdomų šiai progai pritaikytą pamokslą. Giedojo Melbourn liet. parapijos choras, sumaniai chorvedės parinktas giesmes šiai dienai, chorui dirigavo Zita Prašmutaitė, vargonais pritarė Rita Mačiulaitienė. Pamaldose dalyvavo daug parapijiečių ir beveik visi priėmė šv. Komuniją.

Po pamaldų visi skubėjo į Lietuvų Namus papietauti. Tuoj po pietų 1.30 val. įvyko minėjimas.

Programos oficialioji dalis. Vėliavų įnešimas: Lietuvos Trispalvė ir Australijos vėliava, garbingai įneštos ir pastatytos scenoje.

Australijos Himnas: scenoje pasirodė trys tautiniuose rūbuose jaunos "Sambūrio" choristės: Stefanija Mačiulaitytė ir seserys Gražina, Raminta Kymantaitės, jos savo jaunais skambiais balsais giedojo Australijos Himną pritariant publikai. Akompanavo Rita Mačiulaitienė.

Invokaciją, paskaitė kun. Egidijus Arnašius, kuris savo gražia aiškia lietuvių kalba ir nuostabiai skardžiu, bet ausiai maloniu balsu

nustebino nevieną publikos dalyvį, su savo žinojimu tos tragiškos dienos istorija ir jos reikšmė juk būdamas dar jaunas ir užaugęs prie komunistinės valdžios, kur jaunimui buvo plaunami smegenys ir jie apie Lietuvos istoriją ar tautos kančias nieko nežinojo. Bet štai yra pavyzdys, kad bolševikai ne visiems pajėgė smegenis išplauti, liko jaunuolių - patriotų, kurie tam nepasidavė. Valio! Melbourn liet. Parapijos klebonui kun. Egidijui Arnašui.

Po to sveikino visus susirinkusius L.R. Garbės konsulas Andrius Žilinskas, trumpai apibūdinęs šios dienos reikšmę būtinumą ją minėti ir niekuomet nepamiršti to, ką lietuvių tauta patyrė per tą 60 metų tragišką laikotarpį.

Sekė paskaita anglų kalboje, kurią skaitė prof. Paulius Kabaila - ALB Melbourn Apylinkės Valdybos pirmininkas. Jis plačiai ir vaizdžiai apibūdino tą skausmingą tautos pergyvenimą, kuris vyko prieš 60 metų, kai Raudonasis Slibinas bežmoniškų jausmų masėmis trėmė į Sibiro taigas mūsų tautiečius, grobė jų paliktą turta, namus, žemes ir t.t.

Po paskaitos savo prisiminimus ir pergyvenimus skaitė Marija Geštautienė "Už ką iš manęs atėmė tėvus?" Sibire gimusi ir iki aštuonių metų amžiaus augusi rusų šeimoje, kol pagaliau su motina grįžo atgal į Lietuvą. Ji skaudžius vaikystės prisiminimus ir begalinį ilgesį savo tėvui, kurio ji nematė iki kol jis grįžo iš Sibiro jai būnant jau 16-kos metų. Jos pasakojimas skatina susimąstyti ir pagalvoti apie Tėvynės praeitį ir nekaltų žmonių neapsakomas kančias ir nejučia pakyla ranka nubraukti ašarą nuo skruosto.

Marija Geštautienė

Šiai dienai skirtus eilėraščius skaitė Ramūna Sadauskaitė "Be pavadinimo" - Sibiro tremtinės Onos Skurvydaitės. Mantas Vaitkus "Sibire" - Antanas Miškinis. Monika Sodaitienė "Ausk, miela, sese" - Juozas Mikštas.

Po gražių poezijos žodžių scenoje pasirodė Melbourn "Dainos Sambūris", kuris labai gerai padainavo tris dainas: "Kur giria žaliuoja" kompozitorius J.Gudavičiaus, "Vergų choras" iš operos "Nabucco", G. Verdi. "Viena šeima, viena tauta" kompozitorė R.Čyvaitė-Kliorienė. Dirigavo Birutė Prašmutaitė, akompanavo Zita Prašmutaitė.

Minėjimas užbaigtas Tautos Himnu. Pranešėja Kristina Baškytė, Melbourn Apylinkės Valdybos sekretorė - tai jaunos kartos, gražios išvaizdos, taisyklingai tarianti lietuvių kalbos žodžius, jaunuolė.

Po 15 min. pertraukos buvo rodoma dokumentinė filmas, tremtinių choras iš Lietuvos "Mes Nemirę". Čia tremtiniai gražiai

Žinios iš Hobarto

Hobarto bendruomenės išdininkas Jozas Paškevičius su dukteriu Angelika ir Glenorchy (Hobart) miesto burmistru Terry Martin. Apdovanojamas pažymėjimui kad yra savanoriškai dirbęs Hobarto lietuviams daugiau kaip 10,000 valandų.

Saulėi šviečiant žiemos dieną, 16-to birželio, apie 80 Hobarto piliečių susirinko šv. Teresės bažnyčioje, Moonah priemiestyje, pasimelsti už didžiųjų trėmimų aukas. Kadangi minėjome 60 metų sukaktį nuo pirmųjų trėmimų, darėm pastangas suruošti ką nors įpatingesnio.

Dieninis laikraštis The Mercury porą dienų prieš patalpino tinkamą straipsnį su antrašu "Baltic Reflection on Sad Past". Pridėjo gražių spalvotą fotografiją eščių, latvių ir lietuvių mergaičių bei moterų apsirengusių tautiniais rūbais.

Pamaldas pravedė salezietis kunigas Peter Huong. Pirmąjį skaitymą atliko estų pirmininkas dr. Kalev Kruup. Psalmę pagiedojo dr. Jūratė Flanagan-Kantvilaitė, o tikinčiųjų maldas perskaitė latvių pirmininkė Ieva Šaulis.

Tėvas Huong gimė Vietname, ir po komunistų perėmimo pabėgo iš savo tėvynės. Pamokslė suligino Pabaltijo kančias su savo krašto

kančiomis. Pabrėžė, kad laisvės trokšti yra natūralu, nes žmogaus dvasia negali gyvuoti be laisvės.

Po pamaldų, susirinkome šv. Teresės salėje, kurią paruošė ir gražiai papuošė Rožė Vaičiulevičiūtė ir Ieva Šaulis. Dalyviai sunėšė tiek daug maisto, kad negalėjome viską suvalgyti. Tėvas Huong buvo pristatytas visuomenei. Visi smagiai praleido laiką.

Paskutinėmis dienomis sužinojome kad 22 birželio Queenslande mirė Liudas Krasauskas, pradėjęs savo Australijos gyvenimą Tasmanijoje. 1948 ir 49 metais atidirbo prievolę popieriaus fabrike Boyer, netoli New Norfolk miestelio. 1953 metais pasistatė turistų stovyklą ant Derwent upės kranto, bet sekančiais metais potyniai pastatus nunešė. 1963 pasistatė naują motelį "The Amaroo Motel", ant aukštesnės vietos tame miestelyje, ir ten išgyveno iki 1968. Tada išvyko į Australijos žemyną.

R.Tarvydas

Iš kairės į dešinę: Rožė Vaičiulevičiūtė, Ramūnas Tarvydas (Liet. Pirmininkas), Elzytė Wilson, Ieva Šaulis (Latvių pirm.), Kalev Kruup (Estų pirm.), Bianca Ruut ir Tėvas Peter Huong s.d.b.

dainavo įvairias tremtyje sukurtas, bei kitokias tautines dainas, pasakojo savo sielvartus bei kančias patirtas Sibiro tundrose, taigose, lageriuose, kur mirtis buvo nuolatinė jų palydovė.

Sužadintomis širdimis publika skirstėsi į namus. Didelė padėka visiems dalyviams, ypačiai Mėlb. Ap. Valdybės nariams už taip kilniai paminėto Gedulo ir Vilties dienos minėjimą.

Tikrą vertę turi tai, ką jūs dabar galvojate, kaip gyvenate, ką veikiate dabar. Tiesa - nei ateityje, nei praeityje.

Laisvas žmogus turi būti susikauptęs tame momente, kuris yra dabar. Toks žmogus nebijo nei gimimo, nei mirties.

Krišnamurti

IŠ MŪSŲ PARAPIJŲ

Skaitytojų dėmesiai

Kaip pastebėjote pasikeitė mūsų leidžiamo laikraščio popierius ir formatas. Tās įvyko todėl, kad

Auka Šv. Mišioms

Už Kazio Augūno vėlę
A.Sadauskienė

ankstesnė mūsų laikraščio spaustuė atsiskė mums teikiamų paslaugų. Šiuo metu laikinai suradome kitą spaustuė, kuri sutiko atspausdinti "T.A."

Praėjusią savaitę buvo atlaikytos mišios už Irenos Kaunaitės-Tamošaitienės vėlę.

Adelaidė

Birželis - Lietuvoje pirmasis vasaros mėnuo. Žaluma, žiedai, vasaros atostogos, vasaros džiaugsmas. Pas mus čia Adelaidėje pirmasis žiemos mėnuo. Lietus, bet puikus, po vasaros karščių atgaiva gamtai ir mums žmonėms.

Birželio 3 d., sekmad. Ateitininkai suruošė savo šventę. Šv.Kazimiero bažnyčioje buvo šventoji Valanda - maldos į šventąją Dvasią, šv.Mišios. Po šv.Mišių Parapijos salėje pietūs ir Jaunimo Popietė - Koncertas.

Birželio 10 d., sekmad. Ramovėnai šventė Adelaidės Lietuvių Karių Veteranų Sąjungos "Ramovės" 50-ties Metų Sukaktį.

11 val. šv.Kazimiero bažnyčioje šv.Mišias aukojo klebonas kun. J.Petraitis už gyvus ir mirusius "Ramovės" narius. Skaitymus atliko R. Jablonskis. Ramovėnai dalyvavo su vėliava, kurią atnešė pirm. J.Bočiulis ir J.Lenkys, jie atnešė ir auką. Bažn. šv.Kazimiero choras, vad. J.Pociui jautriai giedojo, tarp kitų giesmių ir "Requiem Aeternam" už mirusius Ramovėnus.

Birželio 16-17 d.d. buvo baisiųjų, žiauriųjų Rusijos komunistų įvykdytų Lietuvos žmonių išvežimų į Sibirą kasmetinis paminėjimas.

Šeštad. Birželio 16 d. 9 val. ryto buvo Adelaidės Lietuvių Radio valanda, kurią paruošė radio valandėlės vadovai J.Vabolienė ir L.Gerulaitis. Perduota puikiai parinkta poezija, skaitymai, muzika.

2 val. p.p. Migracijos Muziejaus kiemyje prie Sibiro Kankiniams Atminti Lentos susirinko tik mažas būrelis visų trijų Pabaltijo tautybių. Šįmet Baltų Tarybai vadovauja lietuviai. Du estai, tautinėm birbynėm pūtė keles melodijas. Trumpą žodį apie išvežimus tarė Liucija Vaičiulevičiūtė ir Muziejaus Direktorė, visų trijų Tautų atstovės padėjo vainiką prie Trėmimų atminimo lentos, estai užbaigė savo tautine muzika.

Trumpa, prasminga apeiga. O taip norėtuši, kad susirinktų daug žmonių nukentėjusių tautų. Šeštadienis ir niekas nedirba... kur jūs visi?

Birželio 17 d., sekmad. Mūsų šv.Kazimiero Parapijos šventoriuje pusiau stiebo nuleistos vėliavos. Bažnyčioje, prieš 11 val. Mišias Liet.Kat.Mot. Dr-jos organizuojamą Rožinio maldos dalį už žuvusius trentyje pravedė V.Rupinskienė. Mišiais aukojo kun. J.Petraitis už žuvusius Sibire ir kitose tremties vietose mūsų tautiečius. Raudonos aguonėlės baltame Marijos statulos fone lyg kraujo lašai... Lietuvos vėliava su juodu gedulo kaspinu.

Giedojo kartu šv.Kazimiero choras, vad. N.Masiulytė ir

"Lituania" choras, vad. J.Pocius. Skaitymus atliko A.Zamoiskis, auką atnešė p.p. Prancūkūnai. Chora giedojo: "Dievo Dovana", "Versmė" A.Paulavičiaus ir "O Dieve Galingas", "Requiem Aeternam", užbaigė giesme "Apsaugok Aukščiausias". Gražios giesmės.

3 val. p.p. Latvių liuteronų bažnyčioje vyko minėjimas visų trijų Baltijos valstybių.

Vargonams grojant atėjo procesija pastorius D.Paech, kun.J.Petraitis ir kiti apeigų dalyviai.

Jungtinis latvių ir lietuvių choras diriguojant J.Pociui giedojo A.Topman "Australijos himną" ir "Requiem" diriguojant Astra Kronitis. Šv.Rašto skaitymus atliko Andres Palm.

Violončėle Bacho kūrinių išpildė puikiai, švarutėliai Janis Laurs. Ir antrą veikalą Book, Peteris Vasks, išpildė taip pat Janis Laurs. Nuostabus kūriny ir tobulai išpildytas. Jame išgyventa baisiosios Išvežajųjų kančios: tolstančio traukinio pajautimas, raudos, dejonės, šaltis, sniego birbynėmis nubanguojantis vėjas...

neįsivaizdavau, kad muzika galima perduoti, taip gyvai išreikšti išvežamųjų tremtinių kančias, išgyvenimus, Sibiro vaizdą... Jaučiu, kad visus sujauđino - toks tikras vaizdas. Buvo nuostabu. Ir visa tai perduota vienu instrumentu - violončėle, vieno žmogaus perduota violončėle...

Maldą už Tėvynę giedojo kun.J.Petraitis. "Lituania" choras, diriguojant J.Pociui, akompanuojant N.Masiulytei-Stapleton, dainavo A.Paulavičiaus "Versmė" ir "Dievo Dovana".

Pastorius David Paech pasakė gerą pamokslą apie tamšą ir šviesą. Aleksandra Briedis pianinu išpildė jauriai Chopin Prelude Opus 28 No.15. Kun. J.Petraitis pagiedojo "Maldą". Latvių choras, diriguojant Astra Kronitis dainavo tris dainas: "Praeities Dienos" - E.Melngailis, "Latviui" - J.Norvilis ir "Laisvė" - R.Brože. Palaimino pastorius D.Paech.

Užbaigai chorai ir visi dalyviai sugiedojome Estų, Latvių ir Lietuvos himnus. Vargonų muzikai palydint išėjo procesija. Pakilome ir mes visi. Mintyse paliko toks aiškus tebeskambantis šalčio Sibiro išvežimų dvelkimas... O kur ateinanti karta ir sekanti, juk jie turi tai pajusti. Tėvai mūsų, jūsų seneliai, protėviai, kentėję, vėžami į baisias Sibiro kančias... o kur Jūs esantieji laisvėje?.. S.P.

SVEIKAS ATVYKĖS, "PYNIMĖLI!"

Lietuvos šokių ir muzikos ansamblis "Pynimėlis" atvyko į Melbourną ketvirtadienį, 5-tą liepos. Melbourn tautinių šokių grupė "Gintaras" ir svečių globėjai gražiai priėmė "Pynimėlių" su juoda duona ir lietuvišku sūriu ir sugiedota "Valio! Valio!" Melbourn Lietuvių Klube sutikimą maloniai nuteikė linksma lietuviška muzika ir "Pynimėlis" susipažino su savo globėjais-šeimininkais, kurie atskirai kiekvienam svečiui įteikė po

eukalipto žiedo šakelę.

Prieš priėmimo vaišes, "Gintaro" vadovė Dalia Antanaitienė tarė keletą šiltų žodžių ilgai laukto "Pynimėliui" ir Kristina Baškytė, Melbourn Apylinkės Valdybos sekretorė, visos Australijos bendruomenės vardu pasveikino svečius, pabrėždama kaip svarbu visiems, ypatingai jaunimui Australijoje, bendrauti su vienetais iš Lietuvos.

Pentadienį, 6-tą liepos, 2 val. p.p. Melbourn Lietuvių Klube įvyko Susipažinimo popietė su "Pynimėliu". Pirmosios popietės dalyje "Pynimėlio" ansamblis padainavo porą liaudies dainų ir pašoko tautinių šokių. Melbourn "Gintaras" su "Malūnėlio" irgi neatsiliko. Buvo įdomu pamatyti kaip skyrėsi jų šokių stilius bei jų tautiniai rūbai.

"Pynimėlis" vilkėjo tradiciniais aukštaitiškais tautiniais kostiumais. Panevėžio grupė šoko greitai ir energingai palyginus su Melbourn šokėjais, kurių šokių stilius buvo švelnesnis, pasižymėdamas elegantiškumu.

Vėliau buvo pusės valandos pertrauka, pasivaišinti kava ir skaniais pyragais, bei pabendrauti su svečiais.

Vakare įvyko jaunimo susipažinimo vakaronė. Tai buvo puiki proga Melbourn lietuvių jaunimui linksmai pabendrauti su svečiais iš Lietuvos.

Tikimės, kad ryšiai su Lietuva ir toliau stiprės!

Ieva Javičiūtė ir Gražina Kymantaitė, "Gintaro" šokėjos

Laiškas iš Lietuvos

Gerbiamieji,

Vilniuje, buvusiose rusų mokyklos patalpose, kuriama nauja lietuviška Petro Vileišio vardo mokykla.

Mokykla įsikelia į kapitalinio remonto reikalaujančias patalpas. Jai trūksta mokymo priemonių bei inventoriaus: plastikinių ar metalinių sieninių rašymo lentų, sportinio inventoriaus, vadovėlių anglų ar vokiečių kalbos mokymui, krikščioniškos literatūros, mokyklinių žemėlapių, gaublių, elementariausių naujųjų technologijos priemonių (fakso, kopijavimo aparato, kompiuterių ir kt.).

Todėl kreipiamės į Jus, Amerikos lietuvius, Anglijos lietuvius, Australijos lietuvius ir Kanados lietuvius, prašydami bet kokios materialinės ar finansinės paramos naujai besikuriančiai mokyklai. Būsime dėkingi už kiekvieną, kad ir mažiausią Jūsų pagalbą. Tai parems mus ne tik materialiai, bet ir moraliai. Tuo pačiu mes įsipareigojame apie savo rėmėjų labdaringus darbus pranešti Lietuvos žmonėms, mokyklos svečiams, įrašyti į mokyklos istorijos metraščių.

Pagarbiai
Mokyklos vadovybė

P.Vileišio pagrindinė mokykla
Filaretų 3, 2001 Vilnius, Lietuva
Telef. +370 25 46 57
El paštas danute.k@takas.lt

Prisipažinimas

(Atkelta iš 2-tro psl.)

Nei anglai, nei prancūzai, nei komunistai (įvairių tautybių, įskaitant žydus) iki šiol neprisipažino, kad karo metu ir tuoj po karo jų kariai vykdė nusikaltimus prieš žmoniją. Jei kas nors drįsta tvirtinti, kad komunistai kariai, kurie vykdė nusikaltimus prieš žmoniją, tarpe buvo žydų, tai toks asmuo yra apkaltinamas antisemitizmu ir jam yra grąšinama teismu. Net kai apskelbtas antisemitas yra nužudomas ir žudikas yra žydas, tai žudikas nėra baudžiamas! Ponas Sam Fiszman viešai per Australijos darbo (labor) partijos pobūvį pasiskelbė, kad 1948 m. vykdamas į Australiją laivu "SS Derna", užmušė estų tautybės bendraketelį, nes jis, tas estas, buvęs antisemitas ir nemandagiai elgėsi su kitų žydų tautybės emigrantu. PS. Fiszman yra milijonierius, Australijos darbo (labor) partijos (ALP) narys ir didelis tos partijos rėmėjas finansškai. Žiūr. "The Herald-Sun" (December 10, 2000) "Ladies and gentlemen let me tell you how I killed a man" ("Poniai ir ponai, leiskit man jums pasakyti, kaip aš užmušiau žmogų").

Baltijos valstybės, o ypač Lietuva, yra takas tarp Vakarų ir Rytų. Mes esam kaip "gelė ant tako", kurią per ilgą istorijos laiką mindė Vakarai, o ypač Rytai. Bet ta gelė, laistoma mūsų pačių krauju, vis atsigaudavo, atgydavo. Ar ta gelė atgis, kai po Kovo 11-osios mes tuoj tą gelę patys - tėvynėje ir užsienyje gyvenantys lietuviai, o taip pat Lietuvos valstybės piliečiai ir ypač vienos tautybės - pradėjom mindyti ir tebemindom iki šiol? Per dešimt nepriklausomybės metų Lietuvą pasikeisdamai valdė kairieji ir dešinieji. Abiejų politinių pakraipų žmonės, kurie Vyriausybėje užėmė vadovaujančius postus, ar administracijoje aukštas vietas, leido įstatymus ir potvarkius, kurie griovė ir sugriovė atsikuriančios valstybės ekonominis pagrindus ir įstūmė tautą į negirdėtą vargą. Eiliniai piliečiai pradėjo sakyti, kad prie sovietų tvarkos materialiai buvo geriau - "vogti galėjo visi, o dabar vogti gali tik valdžioje esantys vyrai ir aukšti pareigūnai". Už tai juos, eilinius piliečius, valdantieji vadina "šunauja" ir "raudonsukiais".

Valdžios vyrai leido įstatymus, kurie įgalino juos prisigrobstyti tautos turto. Skelbė principą - "kas teisėta, tas teisinga". Vakaruose priimta aksioma - teisė ir teisingumas ne visada sutampa, nes kas teisėta, nebūtinai yra teisinga - nei kairiųjų, nei dešiniųjų nebuvo priimta. Iki kokio laipsnio teisėtumas sutampa su teisingumu, priklauso nuo įstatymų leidėjo. Tai buvo ir tebėra priežastys, dėl kurių Tėvynėje klesti materialinis vargas, netvarka, įsigalėjusi korupcija ir kriminaliniai nusikaltimai. Įsigalėjęs didžiausias nusivylimas ir nepasitikėjimas abiem pusėm: kairiąja ir dešiniąja. Užsienio Lietuvos Bendruomenės vadovai čia Australijoje, kiek žinau ir Amerikoje, prisidėjo prie tos "gelės ant tako" trypimo dėl jiems vieniems tezinomų priežasčių, akelai remdami - garbindami valdančiąją partiją, kokia ji bebūtų - dešinioji ar kairioji. Kai 1993 metais Australijoje lankėsi p. Česlovas Juršėnas su palydovais, tai to meto Lietuvos Bendruomenės vadovai jį nešiojo ant rankų. Tuos Bendruomenės narius, kurie drįso

Vakaro skaitiniai

viešai prieštarauti p. Č. Juršėno - Seimo, kuriame kairioji partija turėjo daugumą, pirmininko - pareiškimui, kad 1941 m. birželio mėn. dar vokiečiams neužėmus Lietuvos, partizanai sukilėliai žudė žydus, to meto Lietuvos Bendruomenės vadovai viešai pasmerkė, tuo pritardami p. Č. Juršėno pareiškimui. Kairiesiems pralaimėjus rinkimus, į valdžią atėjo konservatoriai, vadovaujami Vytauto Landsbergio. Ir ta Vyriausybė netiesiogiai pritarė p. Č. Juršėno pareiškimui, nes kai Seimas, kuriame daugumą turėjo konservatoriai, išleido įstatymą, pripažindami 1941 metų Lietuvos Aktyvistų Fronto sudarytą Laikinąją Vyriausybę, tai ne V. Landsbergis kaip Seimo Pirmininkas, nei V. Adamkus kaip valstybės Prezidentas, įstatymu nepasirašė, tuo įšaldydami įstatymą. Įstatymas liko negaliojantis. Nei atkurtos Lietuvos nepriklausomybė, nei Lietuvos Bendruomenės vadovybės pasaulyje ne tik kad nepagerbia 1941 metais LAF sudarytos Laikinosios Vyriausybės (ją pripažino Islandija ir berods Švedija) ir sukilėlių partizanų, kurie krauju laistė "gelę ant tako", kad ji augtų, bet ir Laikinąją Vyriausybę, ir sukilėlių partizanus vadina nacių pakalikais ir žydšaudžiais. Tuo būdu mes patys šiuo metu tą "gelę ant tako" mindome. Peršasi mintis, kad iki šiol lietuviai, o svarbiausia vadovaujantys pozicijas užimantieji Tėvynėje ir užsienyje, nėra išsivadavę iš baudžiainininkiškos, vergiškos dvasios: valdžia yra iš Dievo ir ją reikia gerbti. Valdžios kritikas yra išdavystė. Kai 1999 metais Australijoje per neapsižiūrėjimą į sudarytą ALB Sydnejaus Apylinkės Valdybą įėjo du asmenys, kurie nesilaikė aukščiau išdėstytų principų, o drįso kritikuoti esamą valdžią, tai ta Valdyba buvo išdraskyta. Kritika susidėjo: 1) Grūto parko; 2) Dėl tautos turto išvaistymo; 3) Dėl teisėto, bet, neteisingo išdo eikvojimo.

Politinės partijos nelaimi rinkimų. Valdantieji partija pralaimi rinkimus, nes netinkamai tvarkė kraštą. Taip atsitiko su konservatoriais, vadovaujant V. Landsbergiui. Visame pasaulyje priimta tradicija, kad pralaimėjusios partijos vadovas atsistatydina. Toliau, kol V. Landsbergis buvo konservatorių vadovas, tol ta partija pasiliks nereikšminga Lietuvos politiniame gyvenime. V. Landsbergis turėtų pasitraukti ne tik iš vadovaujamo partijos posto, bet ir iš partijos taip, kaip šių metų balandžio 12 dieną išėjo iš Seimo posėdžio, nes dauguma Seimo narių nesutiko su jo nuomone. Nei V. Landsbergis, nes likusieji partijos nariai nenori priimti sau kaltę už pralaimėjimą, bet kaltina tautą - rinkėjus, kuriuos vadina "šuneivom" ir "raudonsukiais". Rinkėjai rinko Artūro Paulausko ir Rolando Pakso koaliciją, nes tikėjo, kad jie mažiau vogs, o ne dėl to, kad pritarė jų politikai. Taip savo laikraštelyje pareiškė vieno nepriklausomo savitrašėčio leidėjas. Reikia su juo sutikti. Tik ar nebus rinkėjai apvilti? Gal ir nereikėtų viešumom

Ar šiandien būna stebuklų?

Tai atsitiko 1998 m. vienuolė pranciškonė Motina Andželika, įsteigusi katalikiškas "Amžinojo Žodžio" radijo bei televizijos stotis, kurių programos transliuojamos daugelyje pasaulio šalių. (Jas mato ir Lituvoje). Mažai kas žinojo, kad ši garbinga ir nepaprastai veikli vienuolė daugelį metų negalėjo normaliai vaikščioti.

Prieš keturiasdešimt metų jai buvo stipriai, sužalotas nugarkaulis, kai elektrinis prietaisas su kuriuo ji darbuos, staiga tapo nevaldomas ir bloškė ją į sieną.

Kai sesuo Meri Francis dalyvavo Motinos Andželikos laidoje pereinantį metų gegužės mėnesį, Motina vaikščiojo lėtai ir skausmingai, su įtvarais kojomis ir nugarai, su ramentais.

Sausio 28 d., po rožyno maldos su "mistike" iš Italijos, Motina Andželika visiškai pagijusi iš savo ligos. Ji savo pagijimu priskiria šventojo Rožyno galiai.

Mergina, kuri dalyvavo pagijime, buvo atvykusi į Niudžersį netoli Mėlynosios Armijos lankomos šventovės Vašingtone. Jos vardas Paola Albertini, ji gyvena Padermo mieste (Italijoje). Kaip ji meldėsi su grupe vietos katalikų, tarpe buvo ir keletas iš Mėlynosios Armijos narių, ją kažkas pastūmėjo susitikti su Motina Andželika.

kelti Australijos Lietuvos Bendruomenėje vykstančių nesutarimų. Bendruomenėje vienybė yra - 99% Bendruomenės nariai visais tais reikalais vieningai nesirūpina. Bendruomenė nelietuveno. Bendruomenės vadovai nesugebėjo išlaikyti Bendruomenėje tautiškumo. Antrosios bangos (po Antrojo pasaulinio karo) išėiviai Australijoje, kuriuos taip išliaupsino Pasaulio Lietuvos Bendruomenės vicepirmininkas kun. E. Putrimas ALB XXI-ame Krašto Tarybos suvažiavime, nesugebėjo ar nenorėjo išmokyti savo vaikų lietuviškos kalbos. 99% tų išėivių vaikų nekalba lietuviškai ir Bendruomenės veikloje nedalyvauja. Savaitgalio vaikų darželiai, pradžios mokyklos ir gimnazijos užsidarinėja. Turiu išskirti faktą, kad 1996 metais ALB Krašto Tarybos suvažiavime dabartinio Pasaulio Lietuvos Bendruomenės (PLB) atstovo prie Lietuvos Vyriausybės Gabrielio Žemkalnio pasiūlyta rezolucija, kad lietuvių savaitgalio mokyklose lietuvių kalba nebūtų mokoma, nes ji yra labai komplikuota ir vaikus, kurie privalo mokytis ir angliskai, apsunkina. Lietuvių kalba praktiškai yra nereikalinga. Lietuvių tose savaitgalio mokyklose turi būti mokoma ir skleidžiama anglų kalba, informuojant vaikus, kad Lietuvos tauta yra. Nežiūrint, kad tai rezolucijai buvo priešnamasi, įskaitant mane, rezolucija buvo priimta. Manau, kad Tauta turėtų apie tai žinoti. Ar gali išsilaikyti tauta be kalbos?

Būti vieningiem nereikiška turėti tą pačią ideologiją, socialines

Vienas ten buvusių sakė matęs spindulį, einantį iš statulos prieš kurią jie meldėsi. Taip pat viena iš Motinos Andželikos vienuolyno sesuo, mačiusi spindulį iš paveiklo, esančio Motinos Andželikos kabinete, prie kurio jos meldėsi prieš tai, kaip ji buvo išgydyta. Sako, kad tai dažnai reiškiny, kad Paola kartu su kitais kalba Rožynį.

Motina Andželika šį dalyką laikė nuostabiu. Ji tvirtino, kad jos pagijimas yra Dievo dovana ne dėl jos pačios, bet dėl jos televizijos ir radijo klausytojų.

Ji taip pat sakė, kad neprašiusi pagijimo, bet Dievas tai matė esant naudinga Jo tikslams ir ji mieliai sutiko priimti Jo valią.

Kai kas ją ragino pasirūpinti, kad jos pagijimą patvirtintų medicinos ekspertai. Bet jai visai nesvarbu jei kas tuo abejoja. Ji žino, kad buvo luoša vaikščiojo su ramentais, o dabar gali vaikščioti be įtvarų, be ramentų ir be skausmo.

Dar klausė: "O kas, jei pagijimas tik laikinas?" Ji atsakė, jos esant patenkinta viskuo kas yra Dievo valia.

Motina Andželika yra nuostabus pavyzdys moters, kuri visiškai pasitiki Dievu ir gali pakelti kryžius aukos dvasia, kad neštume Dievo meilę ir malonę kitiems. Iš "Salaziečių Žinios" M.M.

Pastaba: Šitame rašinyje pavartoju ne rožinis, bet Rožynas. Štai dėl ko: kun. R. Mikutavičiaus maldyne "Dieve myliu Tave" yra vatojama Rožynas. Kun. J. Vaišnys buvęs ilgametis "Laiškai lietuviams" žurnalo redaktorius ir lietuvių kalbos žinovas taip pat rašė, kad teisingai būtų Rožynas arba Rožinys. Rožinis yra neteisingai, tai nusako spalva - rožinis arba ružavas. O Rožančius yra lenkiškai.

Gryninkime mūsų gražią kalbą!

M. Miliauskienė

GYVENIMAS PO MIRTIES

Mirtis nėra lengvai paaiškinamas reiškiny, kaip ir gyvenimas po mirties. Senosios tautos, indai, egiptiečiai, taip pat ir mūsų protėviai pagony sus daugiau žinojo apie nematomus pasaulius, jų sudėtingumą, negu mes dabar. Vydūnas, apie tai mąstęs, studijavęs senąsias kultūras, 1907 metais parašytoje knygoje "Slaptinga žmogaus didybė" pateikia žmogaus kūno schemą, pagal kurią matoma tik viena jo septintoji dalis. Virš jo - eterinis kūnas, kurį galima palyginti su plazmos substancija. Po to eina jasmų ir proto kūnai. Visi šie keturi yra žemieji kūnai. Kiti trys - išmintis, siela ir dvasia - aukštieji kūnai.

Žmogui mirštant, šie žemieji kūnai palengva išsisklaido, reikia manyti, pagal savo dėsnius. Eterinis kūnas (dar neužgesę visi gyvybės procesai, vis dar auga barzda, nagai) išnyksta maždaug trečią dieną. Ar ne su tuo bus susijusios apeigos - laidoti tik po trijų dienų? Vėlė arba astralinis kūnas (jausmai, protas, išmintis, siela ir dvasia), po mirties iš kart atsiskiria, bet vėliau irgi turi skaldytis. Dvasia, kaip teigia rytiečiai, kaip tik ir yra Dievo šviesos dalis, ji amžina. J.Gikis

pažiūras ar net religiją. Vienybė man reikiška gerbti tautos praeitį, jos simbolius, mokėti kalbą. Nebūtina gerbti ar net garbinti valdžią, vyriausybę.